

Напрями наукової діяльності М. Я. Швеця — дослідження проблем правової інформатики та інформаційного права, побудови автоматизованих інформаційно-аналітичних систем у галузі держави і права, економічної кібернетики, системної інформатизації законотворчої, правоохоронної та правоосвітньої діяльності. Він створив наукову школу правової інформатики в Україні. Підготував понад 20 докторів і кандидатів юридичних, економічних, технічних наук.

М. Я. Швець опублікував понад 250 наукових праць, серед яких: «Проблемы и методы построения автоматизированных систем оперативного управления в органах внутренних дел Украинской ССР» (1976), «АСУ органов внутренних дел» (1981), «Інформатизація законотворчої, нормотворчої, правозастосовної та правоосвітньої діяльності» (1999), підручник «Правова інформатика» (у співавт., 2004), «Системна інформатизація законотворчої та правоохоронної діяльності» (у співавт., 2005) та ін.

Голова редакційної колегії фахового журналу «Правова інформатика», член редколегій ряду журналів, член спеціалізованих вчених рад та Консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України.

Заслужений діяч науки і техніки України (1995). Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1998). Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2005), Почесною грамотою Верховної Ради України (2005). Лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2003). Має інші державні та відомчі нагороди.

Микола Якович Швець відзначається невичерпним оптимізмом, любов'ю до життя, доброзичливим і чуйним ставленням до друзів та колег.

Президія Національної академії правових наук України, редколегія «Вісника Академії правових наук України» сердечно вітає **Миколу Яковича Швеця** з ювілеєм і щиро бажає йому міцного здоров'я, довголіття, незгасаючої енергії, благополуччя, подальшої плідної праці та творчого натхнення.

Виповнилося 50 років від дня народження **Олександра Віталійовича Петришина** — віце-президента Національної академії правових наук України, академіка НАПрН України, відомого фахівця в галузі теорії держави і права, який народився 30 квітня 1960 р. у м. Городок Хмельницької обл. У 1985 р. закінчив Харківський

юридичний інститут (нині — Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого), в якому пройшов шлях від стажиста-дослідника до професора. У 1987–1988 рр. навчався в аспірантурі, 1994–1997 рр. — у докторантурі. У 1999–2000 рр. — начальник Управління планування та координації правових досліджень Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України). З 2000 р. — заступник директора з наукової роботи Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування Академії правових наук України. У 2002–2007 рр. — головний вчений секретар Академії правових наук України, одночасно професор кафедри теорії держави і права Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. З 2007 р. й донині — віце-президент Національної академії правових наук України, водночас — завідувач кафедри теорії держави і права Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

У 1988 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Статус посадової особи: загально-теоретичні дослідження» (спеціальність 12.00.01), у 1999 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Правовий режим державної служби: питання загальної теорії» (спеціальність 12.00.01). Вчений ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1999 р., вчене звання професора — у 2002 р. У 2002 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2004 р. — дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України).

О. В. Петришин — талановитий вчений, відданий служитель науки. Написані ним понад 100 наукових та інших праць із загальної теорії держави і права, у тому числі персональні та колективні монографії, стали значним внеском у розвиток вітчизняної юридичної науки, набули широкого визнання юридичної спільноти не тільки в Україні, а й за її межами. Олександра Віталійовича відрізняють невичерпна творча енергія, широта інтересів, висока ерудиція, енциклопедичність знань, завзятість і цілеспрямованість у досягненні поставленої мети, що дає йому можливість розробляти актуальні проблеми сучасної юридичної науки на глибокому теоретичному рівні.

Надзвичайно широким є коло наукових інтересів О. В. Петришина. Напрями його наукових досліджень — методологія правових досліджень, громадянське суспільство, права та свободи людини і громадянина, верховенство права, загальна теорія державної служби. Він є

автором понад 160 публікацій, серед яких: «Словник термінів з теорії держави та права» (у співавт., 1995, 1997), «Государственная служба. Историко-теоретические предпосылки, сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ» (1998), «Конституція України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2003), «Конституційно-правові засади становлення української державності» (2003), «Етика» (2006), «Правова культура в умовах становлення громадянського суспільства» (у співавт., 2007), «Право як соціокультурне явище: особливості юридичного підходу» (2007). Був науковим редактором та співавтором підручників: «Загальна теорія держави і права» (2002), «Загальна теорія держави і права» (2009).

Чималим є внесок О. В. Петришина в розробку чинного законодавства і вдосконалення практики його застосування. Він брав участь у розробці проектів змін та доповнень до Конституції України, законів України «Про державну службу», «Про підготовку наукових кадрів вищої кваліфікації», «Концепції реформування кримінальної юстиції в Україні», «Про службу в органах виконавчої влади та її апараті» тощо.

Особливу увагу О. В. Петришин приділяє створенню і зростанню гідного наукового потенціалу. Під його керівництвом підготовлено 16 кандидатів юридичних наук та 2 доктори юридичних наук. Як вчений і педагог він багато зробив для піднесення кафедри теорії держави і права Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, яку він очолює, до того високого рівня, на якому вона зараз перебуває, для формування її науково-педагогічного колективу.

О. В. Петришин із притаманною йому енергійністю бере активну участь у громадській діяльності як член кількох науково-консультативних рад, експертної ради ВАК України, у редколегіях багатьох юридичних журналів. Він — позаштатний консультант Комітету Верховної Ради України з питань правової політики. Член спеціалізованої вченої ради Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Член редакційної колегії «Вісника Академії правових наук України», журналу «Проблеми законності», науково-практичного журналу «Юрист України», наукового видання «Щорічник українського права». Член редакційної колегії та співавтор п'яти томного академічного видання «Правова система України: історія, стан та перспективи» (2009). Член Президії ВАК України та Ради Північно-Східного наукового центру НАН і МОН України.

Олександр Віталійович є надзвичайно відповідальною, щирою, доброзичливою людиною, яка намагається допомогти кожному, хто до

нього звернувся. Своїм досвідом і знаннями О. В. Петришин щиро ділиться зі своїми колегами, учнями, тому він завжди оточений великою пошаною і любов'ю в колективі та серед широкого юридичного загалу.

О. В. Петришин — заслужений діяч науки і техніки України (2004), Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2003), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2006), Почесним знаком Служби безпеки України (2009), Відмінник освіти України (2001), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2004), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2010).

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Олександра Віталійовича Петришина** з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, щастя, добробуту, подальших злетів, творчої наснаги, незгасаючої життєвої енергії та високих досягнень на благо юридичної науки, Академії і Батьківщини.

Виповнилося 50 років від дня народження відомого українського правознавця, провідного фахівця в галузі теорії держави і права, конституційного права, академіка Національної академії правових наук України, доктора юридичних наук, професора **Олександра Васильовича Скрипнюка**, який народився 17 квітня 1960 р. у с. Перемишель Славутського р-ну Хмельницької обл.

У 1986 р. він закінчив історичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1995 р. закінчив факультет державного управління і будівництва Юридичного інституту Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. З 1986 р. по 1988 р. працював асистентом кафедри історії Рівненського державного педагогічного інституту. З 1988 р. по 1992 р. навчався в аспірантурі історичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. У 2001 р. пройшов стажування в Університеті штату Міннесота (м. Міннеаполіс, США) за фахом — державне управління. У 1992 р. працював референтом Бюро академічних, культурних та інформаційних зв'язків Українського фонду культури Міністерства культури України. У 1992–1993 рр. працював заступником начальника управління гуманітарних наук ВАК України. З 1993 р. по 1996 р. — начальник управління гуманітарних наук ВАК України. З 1996 р. по 2002 р. — начальник відділу суспільних та гуманітарних наук ВАК України. З 2003 р. — голов-